

BÜLTEN

ULUSLARARASI
AF ÖRGÜTÜ

ULUSLARARASI AF ÖRGÜTÜ ÜYE VE DESTEKÇİLERİ İÇİN
2015/1

BENİM BEDENİM : BENİM HAKLARIM MANİFESTO

Madde

6

Bedenlerimizi ve hayatlarımızı etkileyen tüm politikalar, kanunlar ve programlar üzerine sözümüzü söyleme hakkımız var!

Manifestonun devamı sayfa dokuzda

Sınav zamanı: Türkiye'ge geçen yıl neler olup bitti ne kadar biliyorsunuz?

Lütfillah Tacik... Sahipsiz ölü çocuk!

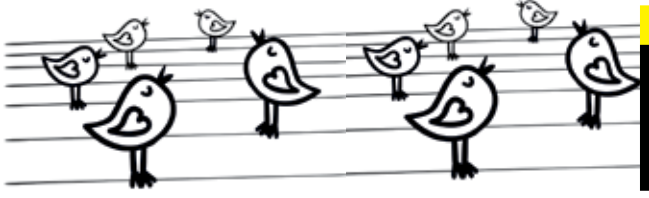
**Bu kovuşturmalar Türkiye'nin en köklü insan hakları sorunu:
Ruhat Sena Akşener'in Onur Kılıç ile ilgili verdiği röportaj**

6-7

“Şu insanoglunda öylesine bir güç var ki tükenmiyor”

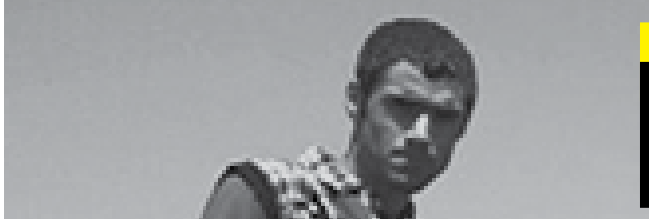
Kampanyalar ve Savunuculuk Direktörü Ruhat Sena Akşener, Türkiye’deki Ezidilerle ilgili Şırnak, Cizre, Silopi, Nusaybin ve Mardin’de yaptıkları alan çalışmasını anlatıyor.

9

Benim Bedenim : Benim Haklarım

Biz kadınlar, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü vesilesiyle cinsel haklarımız ve üreme sağlığı hakkımız ile ilgili bir manifesto yayımladık.

10

Lütfillah Tacik... Sahipsiz ölü çocuk!

Avukat Mahmut Kaçan anlatıyor: Her şey müvekkilim olan bir Afgan sığınmacı ailenin idari gözetime alınmaları ve bu süreçte kendilerine sunduğum hukuki yardımla başladı.

12

“Siz harika insanlarsınız!”

2014 yılının son aylarına yine “Haklar için Yaz!” kampanyamız damgasını vurdu. Bu yıl İnsan hakları için 3.245.565 eylem gerçekleştirdik!

14-15

Sınav zamanı

Konumuz Türkiye, süreniz 15 dakika!
Türkiye’de geçen yıl neler olup bitti ne kadar biliyorsunuz?

16-17

“Bu kovuşturmalar Türkiye’nin en köklü insan hakları sorunu”

Kampanyalar ve Savunuculuk Direktörü Ruhat Sena Akşener, ‘cumhurbaşkanına hakaret’ suçlamasıyla tutuksuz yargılanan ÖDP PM üyesi Onur Kılıç’ın davasının neden önemli olduğunu BirGün gazetesinden Gülşen Candemir’e anlattı.

Bir insanı sokak ortasında öldürene, diri diri ateşe atanlara ne yapmalı? İnsan hakları bağlamında verilecek yanıt açık: Adil bir biçimde yargılamalı, cezasız kalmamalı!

Günlük dilimizde pek yer almayan ancak Türkiye’de insan hakları alanında mücadele edenlerin sıklıkla kullandığı bir kavramdır cezasızlık. Bu kelimeyi her gün kullanmasak da, inadına her gün karşımıza çıkar bu kavram, gözümüzün önünde durur. Sokaklara çıkan eylemciler, çocuğu zalimce katledilmiş bir anne, adliye koridorlarında koşturan avukatlar hep aynı şeyi söyler: “Adalet istiyoruz!” İşte bu adalet talebi, cezasızlığın son bulması talebidir aynı zamanda. Vicdanı olup da bu haykırışları duyanları huzursuz eder, rahatsız hissettirir bu basit talep. Çünkü adalet sadece birilerinin mahkemede aklanması ya da cezaevine gönderilmesi demek değildir. Adalet gerçeğin ortaya çıkması, zulmün sonlanması ve kimi zaman evladını kaybeden bir annenin biraz olsun huzur bulması demektir.

19 yaşında sokak ortasında polis tarafından dövülerek öldürülen Ali İsmail Korkmaz’ın annesinin haykırışlarını düşünün. Oğlunun bedeni toprağın altındayken mahkeme mahkeme gezdirilmesini, adaletimizin sözde saraylarında sürdürülmesini ve adaletle alay edilen bir davanın sonunda karşılaştığı sonucu düşünün. Nasıl huzur bulabilir? Peki ya, soğuk bir kış günü sokak ortasında vurularak öldürülen Hrant Dink’in ailesi? Gerçeğin hiçbir zaman ortaya çıkmaması için hareket edersesine sürekli oyalandıkları bir dava sürecindeler. Yıllar öncesinde ortaya çıkarılması gereken gerçekler ancak 19 Ocak’tan 19 Ocak’a gazetelerde “yeni gelişme” diye duyurulmuyor mu? Her “yeni gelişmenin” Dink ailesinin ruhunu nasıl yaraladığını hangimiz tahmin edebiliriz ki? Sokak ortasında katledilen bir insanın katilleri ortaya çıkmadan, sorumlular yargılanmadan huzur bulamayız. Bulamayız, çünkü, sokak ortasında insan öldürenlerin yarın kimi hedef alacağını bilemeyiz. Bulamayız, çünkü sokak ortasında insan vuranların rahat rahat gezebileceğini biliriz.

Uluslararası Af Örgütü’nün sesine ses katmaya çalıştığı Hakan Yaman’ı düşünün. Evine doğru yürürken, evinin ve ailesinin bir iki sokak uzağında, sokak ortasında nasıl işkencelerden geçirildiğini düşünün. Diri diri ateşe atılan bu genç adamın gözünü çıkarıp onu ateşe atanlar hala sokaklarda cirit atıyor. Böyle bir şehirde nasıl güvende hissedebiliriz? Kime güvenebiliriz? Bu vahşetin üzerinden neredeyse iki sene geçmesine rağmen, daha bir tek mahkemede bir tek duruşma bile yapılmadı. Bir dava bile açılmadı henüz! Sokakta gözünü çıkarıp diri diri ateşe attılar ve bir mahkeme salonuna bile adım atmadılar. Hakan’ın çocukları nasıl huzur bulabilir, kime güvenebilir?

Aralık ayında arkadaşlarıyla oyun oynarken öldürülen 12 yaşındaki Nihat Kazanhan’ın Cizre’deki ailesini ziyarete gittik geçtiğimiz aylarda. Biz gittiğimizde çocuklar yine aynı yerde oynuyordu. Nihat’ın iki sokak ilerideki evine gittiğimizde tamamen yıkılmış, darma duman olmuş bir aile bulduk. Annesinin ağlayarak söyledikleri sadece aklımda değil kalbimde de yara açtı: “Buraya kadar geldiniz, acımızı hafifletmek için. Sağ olun. Sizden tek isteğim Nihat’ın katillerini bulun! Cezasız kalmasınlar!”

Türkiye’de cezasızlık son bulmadıkça, Ali İsmail Korkmaz’ın, Hrant Dink’in, Nihat Kazanhan’ın, Hakan Yaman’ın aileleri gibi bir çok aile zalimliğin kucağında tek başına kalacak. Onları bu cendereden çıkartacak adalet hayata geçmedikçe hepimizin aynı makinenin dişlilerinde ezilmeye devam edeceğiz. İşte bu yüzden, adalet mücadelesini yani cezasızlıkla mücadeleyi var gücümüzle desteklememiz gerekli. Adalet, zalimle zalimin bölüştüğü bir yalan olmaktan çıkıp gerçeklerin ortaya çıktığı meydan olmalı. Cezasızlık, görmezden gelinebilecek kronik bir hastalık değil. Tedavi edilmeli!

Sizlerin desteklerinizle yürüttüğümüz birçok çalışmayla adaletin gerçek olması için mücadele ediyoruz. Bu sayımızda da bahsettiğimiz acil eylem çağrılarımızla tüm yetkilileri adalet için zorluyoruz. Bir yandan da dava gözlem programımızla, biz de duruşmaların peşinden gidiyor ve tüm dünyaya yaşananları duyuruyoruz. Hala inanıyoruz. Adalet için mücadele ederek el birliğiyle bu cezasızlık hastalığını tedavi edeceğiz, umudumuz ve direncimiz tam!

Murat Çekiç, Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi Direktörü, @muratcekic

**SURİYE'DEKİ SAVAŞTAN KAÇIP TÜRKİYE'YE
SİĞINAN MÜLTECİLERİ ÜMİTSİZLİK BEKLİYOR**
20/11/2014

Uluslararası Af Örgütü bugün çıkardığı bir raporla uluslararası toplumun Türkiye'ye kaçan, artan sayıdaki Suriye'den gelen mülteciler konusunu ele alma konusunda başarısız olduğunu dile getirdi. Örgüt, bu durumun daha önce eşine rastlanmamış boyutlarda mültecinin sınırdaki geri-itme ve gerçek mermi ile karşı karşıya kalması ile sonuçlandığını söyledi. Rapor aynı zamanda binlerce mültecinin yoksulluk içinde yaşadığına da dikkat çekti.

“Hayatta Kalma Mücadelesi: Türkiye'deki Suriye'den Gelen Mülteciler” adlı rapor son üç buçuk yılda ülkeye sığınan 1.6 milyon insanın karşı karşıya kaldığı insan hakları risklerini belgeliyor. Rapor ayrıca uluslararası toplumun mülteci krizi ile ilgili anlamlı finansal sorumluluk alma konusunda gösterdiği işler acısı isteksizliğine de dikkat çekiyor.
Haberin devamı için:
<http://bit.ly/aforgutu14>

**MÜLTECİLERİN YAŞAM HAKKI EN ÖNEMLİ
ÖNCELİK OLMALIDIR!**
28/11/2014

Son dönemde artan ve mültecileri konu alan olay/ problemlere ilişkin bu basın açıklamasını yapma zarureti hâsıl olmuştur.

Türkiye, sayıları iki milyonu aşkın olduğu tahmin edilen mülteciye ev sahipliği yapıyor. Artık sadece evlerimizin kapılarını açarak, ekmeğimizi bölerek çözüm bulamayacağımız bir sorunla karşı karşıyayız ve önümüzde acil çözüm gerektiren konular var.

Her gün yeni bir vaka duyuyoruz; Edirne'de üçü çocuk dokuz Afgan mültecinin öldürülmesi, mültecilerin Romanya-Bulgaristan hattına geçmeye çalışırken meydana gelen tekne faciası, Suriye sınırını geçmek isteyen 17 Suriyelinin güvenlik güçleri tarafından ateşli silah kullanılarak öldürülmesi, Türkiye'ye geçmek üzere Tayland'a sığınan 300 Doğu Türkistan uyruklu mültecinin Çin'e iade edilmek istenmeleriyle

yüz yüze kaldıkları “kurşuna dizilme” tehlikesi gibi sıcak krizler yüzleşmek zorunda olduğumuz tablonun yalnızca bir yüzü.
Haberin devamı için:
<http://bit.ly/aforgutu15>

**DÜNYA SURİYE'NİN MÜLTECİ KRİZİ
KARŞISINDA ACİZ KALİYOR**
05/12/2014

Birleşmiş Milletler'in 9 Aralık'ta Cenevre'de düzenlediği teminat konferansı öncesinde yeni bir brifing yayımlayan Uluslararası Af Örgütü, dünya liderlerinin Suriye'nin en hassas mültecilerine koruma sağlama konusunda başarısız olmasının felaket sonuçları olduğunu dile getirdi.

“Dışarıda bırakılanlar: Uluslararası toplum tarafından terk edilen Suriyeli mülteciler” adlı brifing uluslararası toplum tarafından sunulan yeniden yerleştirme sayılarının ne kadar çok yetersiz olduğuna dikkat çekiyor.
Haberin devamı için:
<http://bit.ly/aforgutu16>

**ALİ İSMAİL KORKMAZ DAVASINDA HÜKÜM,
ADALETİ SAĞLAMAKTAN UZAK**
22/01/2015

Dün, Kayseri 3. Ağır Ceza Mahkemesi, sivil polislerin ve sivillerin birlikte Gezi Parkı protestocularından Ali İsmail Korkmaz'ı döverek onun ölümüne yol açtığına karar verdi. Bu karar, polisin, 2013 yazında Türkiye genelinde gerçekleşen eylemlerde bir protestocuyu öldürdüğüne dair verilen ikinci hüküm oldu. Polis şiddetine dair bunların dışındaki yüzlerce başka şikayet ise, yargı önüne bile çıkacak gibi gözüküyor.

İki polis memuru, kasten insan öldürmekten hakkında müebbet cezası istenen Mevlüt Saldoğan ve Yalçın Akbulut, daha düşük bir suç olan kasten yaralayarak 19 yaşındaki Ali İsmail Korkmaz'ın ölümüne sebebiyet vermekten suçlu bulundu ve indirimlerin ardından sırasıyla, 10 yıl 10 ay ve 10 yıl hapis cezasına mahkum edildi.

Önceki duruşmalar sırasında, mahkemeye, polis

memurlarının ve sivillerin Ali İsmail Korkmaz'ı döverken görüldüğü bir video gösterildi. Polis memuru Mevlüt Saldoğan videoda, saldırı sonrasında yerde hareketsiz yatan Ali İsmail Korkmaz'ı kafasından defalarca tekmelerken görüldü.

Protestoculara saldıran grupta olan, ancak görüntülerde Ali İsmail Korkmaz'ı döverken görülmeyen iki polis memuru ise delil yetersizliğinden beraat etti.
Haberin devamı için:
<http://bit.ly/aforgutu17>

**YENİ 'İÇ GÜVENLİK PAKETİ' NEYİ
DEĞİŞTİRİYOR?**
22/02/2015

Kamuoyunda İç Güvenlik Paketi olarak bilinen 1/995 esas numaralı kanun tasarısı, TBMM Genel Kurulu'nda görüşülmeye başlandı. Peki paketin içinde neler var ve yasalaşması halinde Türkiye vatandaşlarını neler bekliyor? Uluslararası Af Örgütü'ne konuşan avukat ve aynı zamanda insan hakları savunucusu Nalan Erkem, İç Güvenlik Paketi'nin yasalaşması halinde yaşanacak değişiklikleri anlattı.
Haberin devamı için:
<http://bit.ly/aforgutu18>

**TACİKİSTANLI MUHALİFLER BÜYÜK RİSK
ALTINDA**
09/03/2015

Uluslararası Af Örgütü, Tacikistanlı muhalif bir grubun kurucu üyesi olan Umarali Kuvvatov'un, geçen gece İstanbul'da vurularak öldürülmesinin ardından bir açıklama yayımladı.

Bu cinayetin hem yurtiçinde hem de yurtdışında yaşayan Tacikistanlı muhaliflere tüyler ürpertici bir mesaj olduğunu kaydeden Uluslararası Af Örgütü Avrupa ve Orta Asya Program Direktörü Denis Krivoşiv, gerçekleri ortaya çıkarmak ve failleri adalet önüne getirmek için Türk yetkililere “tarafsız, etkin ve hızlı bir soruşturma yürütme” çağrısında bulundu.
Haberin devamı için:
<http://bit.ly/aforgutu19>

Suriye'den Gelen Mültecilerin Türkiye'deki Hukuki Statüsü

Mart 2011'de başlayan ve Suriye geneline yayılan kitlesel gösterilerin Suriye hükümeti tarafından acımasız bir biçimde bastırılması ülkede silahlı iç çatışmalara ve insani bir felakete neden oldu. Suriye içinde 190.000'den fazla kişinin hayatını kaybettiği ve yaklaşık 11 milyon kişinin de acil insani yardım ihtiyacı içinde olduğu bildiriliyor.

Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiseri António Guterres, Suriye'deki durumun “dünyanın çok uzun bir zamandır karşılaştığı en korkunç insani kriz” olduğunu dile getiriyor. İkinci Dünya Savaşı'nın sonlandığı tarihten beri ilk kez zorla yerinden edilen kişilerin sayısı 50 milyonu aştı ve bu nüfusun içindeki her beş kişiden biri Suriyeli.

Toplamda 10 milyondan fazla Suriyelinin, yani ülke nüfusunun yüzde 45'inin çatışma nedeniyle buldukları yeni terk etmeye zorlandığı tahmin ediliyor. Bu sayının 6.5 milyonu Suriye içinde yerinden edilen kişilerden oluşuyor ve geri kalan yaklaşık dört milyon kişi de diğer ülkelerde sığınma arıyor. Dört milyon kişinin 3.8 milyonu ya da yüzde 95'i de Türkiye, Lübnan, Ürdün, Irak ve Mısır'dan oluşan beş ülkede ikamet ediyor.

Birleşmiş Milletler (BM) rakamlarına göre Suriye'den komşu ülkelere sığınanların sayısı Türkiye'de 1 milyon 700 bin, Lübnan'da 1 milyon 184 bin, Ürdün'de 625 bin, Irak'ta 245 bin ve Mısırda 136 bin.

Nisan 2011'den itibaren Suriye'den Türkiye'ye yoğun bir göç başlamış, sınır illerine kurulan kamplar aracılığıyla Suriye'den gelenler karşılanmıştır. Bugün 10 ilde kurulan 25 barınma merkezinde (çadır kent, konteyner kent vs..) yaklaşık 250 bin kişi ikamet etmektedir. Bu kamplarla ilgili koordinasyon ve hizmetler Başbakanlık Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı (AFAD) tarafından sağlanmaktadır.

Nisan 2013'te kabul edilip Nisan 2014'te yürürlüğe giren Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu'ndan önce Suriye'den gelenler misafir olarak tanımlanıyordu. Misafir, uluslararası koruma bulmak amacıyla Türkiye'ye gelen Suriyeliler için devlet yetkilileri, basın-yayın ve yerel halk tarafından sıklıkla kullanılan, hiçbir yasal düzenlemede ve uluslararası sözleşmede yer almayan bir tanımlamadır. Misafir kavramının hiçbir yasal statüsü ve yasal güvencesi yoktur.

Geçici Koruma Rejimi

İlk kez Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu'nda geçici koruma tanımlanmış, 22 Ekim 2014'te Bakanlar Kurulu tarafından Geçici Koruma Yönetmeliği yayımlanmış ve aynı yönetmeliğin geçici maddesinde Suriye'den gelenlerin “geçici koruma kapsamına” alındıkları belirtilmiştir.

Ülkesinden ayrılmaya zorlanmış, ayrıldığı ülkeye geri dönemeyen, acil ve geçici koruma bulmak amacıyla

kitlesel olarak sınırlarımıza gelen veya sınırlarımıza geçen yabancılara geçici koruma sağlanabilir. (YUKK 91. Madde)

Geçici Koruma; “Ülkesinden ayrılmaya zorlanmış, ayrıldığı ülkeye geri dönemeyen, acil ve geçici koruma bulmak amacıyla kitlesel olarak veya kitlesel akın döneminde bireysel olarak sınırlarımıza gelen veya sınırlarımıza geçen ve uluslar arası koruma talebi bireysel olarak değerlendirilmeye alınmayan yabancılara sağlanan korumadır.” (Geçici Koruma Yönetmeliği 3/f)

“28/04/2011 tarihinden itibaren Suriye Arap Cumhuriyeti'nde meydana gelen olaylar sebebiyle geçici koruma amacıyla Suriye Arap Cumhuriyeti'nden kitlesel veya bireysel olarak sınırlarımıza gelen veya sınırlarımıza geçen Suriye Arap Cumhuriyeti vatandaşları ile vatansızlar ve mülteciler, uluslararası koruma başvurusunda bulunsalar dahi geçici koruma altına alınmazlar. Geçici Korumanın uygulandığı süre içinde, bireysel uluslar arası koruma başvuruları işleme konulmaz.” (Geçici Koruma Yönetmeliği / Geçici Madde-1-1)

Geçici Koruma Yönetmeliği'nin Geçici 1. Maddesi'nde genel ifade ile “Suriye'den gelenler” olarak tanımlanan grup Geçici Koruma kapsamına alınmıştır. Konabê'den gelenler de Suriye'den geldikleri için Geçici Koruma kapsamındadır. 2014 sonu itibarıyla Irak'tan (Şengal'den gelen Êzidî Kürtler ve Musul'dan gelen Türkmenler de dahil) gelenlerin geçici koruma kapsamına alındıklarına dair bir bakanlar kurulu kararı olmadığı için Irak'tan gelenler ile Suriye'den gelenlerin hukuki statüleri farklıdır.

Suriyelilerin Türkiye'de eğitim, sağlık ve sosyal hizmetlere erişebilmeleri için İçişleri Bakanlığı Göç İdaresi Müdürlükleri (Valilikler) tarafından kayıt altına alınmaları ve kendilerine yabancı kimlik numaralarının yer aldığı geçici koruma kimlik kartının verilmesi gerekmektedir. Kayıt işlemleri yapılmayan, kimlik numarası ve kimlik kartı verilmeyen Suriyeliler yalnızca acil sağlık hizmetlerinden faydalanabilmektedirler.

**Geçici Koruma Kapsamındaki Yabancıların
(Suriye'den Gelenlerin) Sağlık Hakkı**

Geçici Koruma kapsamındaki yani Suriye'den gelen mültecilerin gerek kamp içi gerekse de kamp dışında sağlık hizmetlerine erişimleri yasal olarak mümkündür. Geçici korunanlar acil ve zorunlu haller dışında özel hastanelerden ücretsiz hizmet alamazlar. Ancak devlet hastanelerinden sağlık hizmeti alabilirler. Hizmet bedelleri AFAD tarafından karşılanır. Bu kapsamda sağlık hizmetlerine erişebilmeleri için İçişleri Bakanlığı Göç İdaresi Müdürlükleri (Valilikler) tarafından kayıt altına alınmalı ve kendilerine yabancı kimlik numaralarının yer aldığı bir kimlik kartının verilmesi gerekmektedir.

Kayıt işlemleri yapılmayanlar yalnızca acil sağlık hizmetlerinden faydalanabilmektedirler.

**Geçici Koruma Kapsamındaki Yabancıların
(Suriye'den Gelenlerin) Eğitim Hakkı**

Kamplar'da ikamet eden Suriyeliler AFAD tarafından kamp içinde kurulan okullarda eğitim hizmetlerinden faydalanabilirler. Kamp dışında yaşayan Suriyelilerden İçişleri Bakanlığı Göç İdaresi Müdürlükleri (Valilikler) tarafından kayıt altına alınıp, kendilerine yabancı kimlik numaralarının yer aldığı bir kimlik kartının verilmesi ikamet ettikleri mahallelerdeki devlet okullarına kayıt yaptırabilirler.

**Geçici Koruma Kapsamındaki Yabancıların
(Suriye'den Gelenlerin) Çalışma Hakkı**

İçişleri Bakanlığı Göç İdaresi Müdürlükleri (Valilikler) tarafından kayıt altına alınıp, kendilerine yabancı kimlik numaralarının yer aldığı bir kimlik kartı verilen Suriye'den gelen geçici korunanlar Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın iş yerine vereceği yabancı çalıştırma izni veya kendi işini kuracak girişimci yabancılara vereceği çalışma izni ile çalışabilirler. Fakat uygulamadaki izin sürecinin zorlukları ve birçok bürokratik engelden dolayı yasal çalışma izni almak (özellikle kendi iş yerini açmayacak ise) nerdeyse imkansız.

Hakların Uygulanabilirliği

İçişleri Bakanlığı'nın son verilerine göre Suriye'den gelen yaklaşık 1 milyon 600 bin kişinin kayıtları alınmış. Fakat yabancı kimlik numarası ve geçici koruma kimlik kartı verilenlerin sayısı çok az. Yani kayıtları alınmasına rağmen kimlik verilmediği için haklardan yararlanan Suriyelilerin oranı oldukça düşük. Kimlikleri verilmemiş olsa da acil sağlık hizmetlerinden faydalanabilmeleri olanaklı olduğu için sağlık hizmetlerinden yararlanmaları daha olası. Fakat dil sorunu, takibi gereken kronik hastalıklar, ameliyatlara ve muayene sonunda ilaç temini konularında oldukça yaygın sorunlar yaşanmaya devam ediyor.

Mevzuat gereği eğitim görme imkanı olmasına rağmen kimlik kartı alamama, dil ve uyum problemi nedeni ile devlet okullarına gidebilen Suriyeli çocukların sayısı toplam çocuk nüfusuna göre yok denecek kadar az. Yönetmelikte Milli Eğitim Bakanlığı'nın bu konuda düzenlemeler yapması öngörülmüş.

Suriyelilerden bir kısmı çocuklarını genellikle Suriyeliler tarafından işletilen ve Arapça dilinde eğitim veren okullara göndermeyi tercih ediyor. Bu okulların neydeyse tamamı Milli Eğitim Bakanlığı'na kayıtlı okullar değil. Bu nedenle sayılarını tam olarak belirlemek oldukça zor. Fakat Türkiye'de bu okulların sayısının 150-200 arasında olduğu tahmin ediliyor.

* Gelecek sayıda, Mayıs 2014'ten sonra Irak'tan gelen (Şengal'den gelen Êzidî Kürtler ve Türkmenler de dahil) mültecilerin hukuki statüsü konusuna yer verilecektir. Bültekte açıklanmasını istediğiniz konuları multeci@amnesty.org.tr adresine iletebilirsiniz.

“Şu insanoğlunda öylesine bir güç var ki tükenmiyor”

“Şu insanoğlunda öylesine bir güç var ki tükenmiyor,

çürümüyor, ölmüyor, toprak gibi, ışık gibi, su gibi.

Ben Ezidi değilim, ama onların direnme güçlerini, insanlıklarını,

destluklarını seviyorum, onların dirençlerine saygı duyuyorum.

Onlar adam öldürmezler.

Adam öldürenler Ezidilikten çıkarılırlar.

Onlar savaşı bir toplu kırım sayarlar.

Savaşa katılmamak için direnirler.

Yüzyıllardır kan revan içindedirler, durmadan durmadan kanları seller gibi akmıştır.

Ottan başka yiyecek bulamamışlar, ama yürekleri kararmamış, sevinçlerini yitirmemişler, hangi koşul içinde olurlarsa olsunlar, yüce dağların kovuklarında kartallar gibi yaşamışlardır.”

Yaşar Kemal (Fırat Suyu Kan Akıyor Baksana)

Türkiye’de bulunan Ezidilerle ilgili bir alan çalışması yapmak için çok soğuk bir gecede, Şırnak’a ulaştık. Beş günlük programımızda Şırnak, Cizre, Silopi, Nusaybin ve Mardin vardı. Ziyaret etme imkanı bulabileceğimiz Ezidi sığınmacıların yaşadığı kamplarda kalanlarla, Valilerle, Kaymakamlarla ve Belediyelerle görüşmeler gerçekleştirdik.

Ağustos 2014’te, daha sonra çok daha iyi öğreneceğimiz ve ne yazık ki içimiz yanarak dinleyeceğimiz bir “göç” sonucu, binlerce Ezidi, bin yıllardır yaşadıkları toprakları terk edip, Türkiye’ye sığınmak zorunda kaldı. Altı aydan bu yana, gelenlerin bir kısmı geri dönmeyi tercih etti, bir kısmı ise farklı şehirlerde bulunan Belediye kamplarına ve AFAD kamplarına yerleştirildi. Kamplardaki oranlar değişiyor, ancak gözle de kolayca görüldüğü gibi, buralarda yaşayan Ezidilerin çoğu çocuk hatta bebekler...

Geçen yıl Ağustos ayının başında, IŞİD’in Ezidi köylerine yönelik saldırıda bulunacağı dedikoduları dolaşmaya başlayınca, tarihte pek çok katliam yaşamış olan

Ezidiler buna ihtimal vermemişler. “Yıllardır birlikte yaşıyorduk, Şengal bizim toprağımız. Bin yıllardır burada Araplarla bir arada barış içinde yaşıyoruz, iş ortağıyız, beraber bir hayat sürdürüyoruz. Böyle bir saldırı olacağına ihtimal bile vermedik, onun için de herhangi bir önlem almadık. Peşmerge bir gün gelip ‘Her şey bitti, biz gidiyoruz, siz de kaçın, durmayın’ diyince ayakbabilirimizi bile giymeden, üzerimizde ne varsa onlarla araçlara doluşup gidebildiğimiz yere kadar gittik. Topraklarımızı terk ettik” diye anlatıyor Şırnak’ta Belediye kampında görüştüğümüz yaşlı bir Ezidi. Bundan sonrası, 15 saati bulan aç susuz bir kaçış, 10 saati aşan süreler boyunca yürüyen, koşan, sırtta taşınan bebeklerin, çocukların hikayesi... Çoğu için Şengal’dan Duhok’a ve Zaho’ya, oradan Roboski üzerinden Türkiye’ye bir yolculuk. Konuştuğumuz pek çok Ezidi, Şengal Dağı’ndan Zaho’ya daha sonra da Zaho’dan Roboski’ye gelmeleri için YPG (Halk Savunma Birlikleri) güçlerinin kendilerine koridor açtığını, bu şekilde geçebildiklerini anlattı.

“Bizim hakkımızda 73 ferman çıkmış, 73 kez katliama uğramış olan bir halkız biz. Yurdumuzdan edilmişiz, kıyım uğramışız, katledilmişiz. Tarihin bir tekrarını yaşıyoruz, çoluk, çocuk, bebek, yaşlı, kadın, erkek...” diye devam ediyor.

Şırnak’ta şehrin hemen girişinde bulunan ve eskiden askeri lojman olarak da kullanılan Türkiye Kömür İşletmeleri binalarını onararak kendi deyişleriyle “yaşam alanı” yapılan, tüm işlerin Şırnak Belediyesi ve bazı uluslararası sivil toplum kuruluşları tarafından üstlenildiği Ezidi yerleşimine giriyoruz. Bu arazi ve üzerindeki binalar bedelsiz olarak Şırnak Valiliği tarafından tahsis edilmiş, binalar Belediye tarafından onarılmış ve kampın organizasyonu da yine Belediye ve gönüllüler tarafından yapılıyor. Burada 1.000’e yakın Ezidi yaşıyor. Kamp, kömür ocağına ait binaların baştan sonra yenilenmesi ve ek olarak çadırlar konmasıyla oluşturulmuş. Dokuz gönüllü sağlık personeli ve bir ecza deposunun olduğu bir sağlık ocağı binası, çocuklar ve kadınlarla çeşitli atölyelerin ve derslerin yapıldığı etkinlik çadırları, ortak yaşam çadırları, her gün üç öğün sıcak yemeğin çıktığı ve dağıtıldığı bir yemekhane gibi tesislerden oluşuyor. Kampa ilk girdiğimizde dikkatimizi çeken, yine çocukların ve

Ruhat Sena Akşener
Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi
Kampanyalar ve Savunuculuk Direktörü

özellikle bebek sayısının fazlalığı.

Ezidilerin büyük kısmı, Türkiye üzerinden Avrupa’ya geçmeyi de düşünmüş. Çoğunun Avrupa’nın çeşitli ülkelerinde yakın akrabaları ve tanıdıkları var. Görüştüğümüz mültecilerden biri “Bizim devletimiz bize sahip çıkmadı, kendi toprağımızı terk etmek zorunda kaldık. İnsan kendini çok kimsesiz hissediyor” diye serzenişte bulunuyor. Bir kısmı, kendi imkanlarıyla, çok zor da olsa, hatta aralarında para toplayarak, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği’ne (UNHCR) başvuru yapmak üzere Ankara’ya gidip gelmeyi başarmış. Aldıkları kayıt randevu tarihleri ise gerçekçilikten çok uzak; yedi yıl bekleyecek olan da var dokuz yıl da...

Şırnak ili dahilinde yine Belediye kampında ve il merkezinde bulunan toplam 1.500 civarı Ezidi sığınmacı var. Şırnak Valiliği’nden aldığımız bilgilerden biri de, özellikle Ağustos ayında yoğunlaşan göç dalgası sonrasında, sınırlar içerisinde herhangi bir ölümün gerçekleşmemiş olması. Ancak hemen her yerdeki Ezidi sığınmacılardan öğrendiğimize göre, sağlık hizmetlerine erişimde sıkıntılar yaşanabiliyor. Devlet hastanelerine gittiklerinde, “tanıdık doktor” ya da kişisel ilişkiler üzerinden sağlık hizmeti alabiliyorlar, ancak her hangi bir yasal güvenceleri yok bu konuda. Kaygı duydukları noktalardan biri de bu.

Mardin’in tümünde çeşitli ilçelerdeki yerleşelerde, kamplarda kalan, evlerde barınan ya da tanıdık/akraba yanlarına yerleşmiş Ezidilerin toplam sayısı ise 7.000’i

buluyor.

Mardin’de görüştüğümüz Belediye görevlilerinden aldığımız bilgiye göre, Ağustos ayında ilk aşamada gelen 6.500 Ezidi’ye, şehrin eski otogarı hazırlanmış ve burada konaklamaları sağlanmış. Belediye bu süreçte devletten herhangi bir yardım alamadığından, ancak sadece bundan değil, Avrupa’nın ve dünyanın da bu insanlık krizine son derece duyarlı kaldığından şikayetçi. Aralık ayında bir kısmı Zaho’ya dönen Ezidiler dışında kalanlar, Nusaybin’deki AFAD kampına yerleştirilmiş.

Nusaybin’deki AFAD kampında kalanlarla yaptığımız görüşmelerde daha farklı şeyler duyuyoruz. Kampta yaklaşık 3.700 Ezidi barınıyor. Giriş çıkışlar izne tabi, hem yetişkinlere hem de çocuklara yönelik kamp içinden ve dışından belirlenen öğretmenler eğitim hizmeti veriyorlar. Eğitim dilleri Arapça, Türkçe ve İngilizce. Yemek ve diğer ihtiyaçlar için her kişiye aylık 85 liralık bir kart veriliyor, bu kartla hem kamp içinde hem de izinli olarak çıkışları kamp dışında alışveriş yapabiliyorlar. Ancak çok büyük çoğunluğunun herhangi bir gelir kaynağı olmadığı için, bu miktar yeterli olmayınca, ihtiyaçlarını karşılamakta zorlandıklarını söylüyorlar.

Kampta, Şırnak’taki Belediye kampından farklı olarak ne çocuklara ne de yetişkinlere yönelik herhangi bir sosyal kültürel faaliyet alanı yok, şikayetçi oldukları diğer bir konu da bu. Özellikle çocuklar için sosyal faaliyetlerin ve oyun imkanının olmamasından yakınıyorlar. Psikolojik destek için de herhangi bir çalışma yok. Kampta sadece çocuk nüfusu fazla değil, 1.000’e yakın da genç insan var. “Ne dışarıda ne burada çalışma imkanı olmadığı için bütün gün boş oturuyoruz. Spor yapacak bir imkan da yok. Öylece oturuyoruz, öylece...” diyor görüşebildiğimiz bir genç Ezidi.

Nusaybin’deki AFAD kampında, ortak kullanılan banyo ve tuvaletlerle ilgili hiçbir sıkıntı yaşanmıyor. Temizlik açısından koşullar gayet iyi. Şu anda kampta sadece

Ezidiler var, Suriyeli mülteciler bu kamptan başka bir kampa gönderilmiş. Örneğin Midyat’taki kampta Suriyeli mültecilerle kalan Ezidi akrabalarından aldıkları haberlere göre, tartışmalar ve gerginlik yaşanabildiğini söylüyorlar.

Kampta hemen herkesin ailesinden, yakınlarından bir kısım Irak’ta kalmak zorunda kalmış. Dolayısıyla onlarla iletişime geçmek en büyük istekleri. Ancak kampta görüntülü telefon ve internet bağlantısı olan telefonlar yasak. Sadece arayarak, o da kontör bulabildiklerinde, hasret gideriyorlar.

Sağlık yine en önemli sıkıntılardan biri. Kamptaki sağlık çadırının yetmediğini, günlerce ilaç bekledikleri durumların olduğunu, Nusaybin’deki hastaneye genelde götürülmediklerinden şikayetçiler.

Gerek kamplarda kalanlar gerekse bu süreçte pek çok konuda çalışmalar yürütmüş olan Valilik, Kaymakamlık ve Belediyelerin ortaklaştıkları ve dile getirdikleri en önemli sorun, uluslararası toplumun en başından

beri konuya dair duyarlılığı ve ilgisizliği. “Birleşmiş Milletler bir kez uğradı, sonra ne durumdayız, sormadı bile. Dünyanın umurunda değiliz, böyle hissediyoruz, özellikle de BM’nin...” diyor Nusaybin’de görüştüğümüz bir Ezidi sığınmacı.

Koşullar ne olursa olsun, farklı yerlerde yaşayan ve konuştuğumuz herkes, Türkiye’ye gelebilenlerden oldukları ve şu an güvende oldukları için aslında kendilerini şanslı hissediyor. Çoğunun ailelerinden onlarca insan IŞİD’in halen elinde rehin ve onlar için kaygılanmaktan başka bir şey ellerinden gelmiyor. “Kendi devletimiz bize sahip çıkmadı. Bundan sonra da güvende hissetmeyeceğiz hiçbir zaman, bu güvensizlik hiç geçmeyecek. Artık bizim için geri dönmek, tekrar topraklarımızda yaşamak, oralara yeniden yerleşmek, kısacası yeniden güvenmek gibi bir şey söz konusu değil. Biz artık ya burada kalacağız, ya da Avrupa’da yeni bir hayat kuracağız. Geri dönemeyiz...” diye konuşan bir sığınmacı, bütün görüşmelerimizde duyduğumuz sözleri özetliyor adeta.

Uluslararası Af Örgütü’nün 2014 yıllık raporunda, geçen yılın bir çatışmalar ve katliamlar yılı olduğunu belirtmişti. Raporu bu çatışmaların tarihte eşine az rastlanır şekilde insan hareketlerine ve dramlara yol açtığı vurgulandı. Uluslararası toplum etkisiz ve ilgisiz kalmakla suçlandı. Uluslararası toplumun bu etkisizliği sürdükçe, özellikle belli bölgelerdeki çatışmaların ve insani dramın bitmesi mümkün gözüküyor.

**DÜNYANIN
HIÇBİR ÜLKESİNDE
KADINLAR EŞİT
DEĞİL, HAKLARI
TANINMIYOR!**

Bütün dünyada kadınlar her gün ayrımcılıkla karşı karşıya kalıyor, kamusal ve siyasi hayata katılıma eşit erişimleri engelleniyor, evde ve sokakta cinsel ve cinsiyet temelli şiddet ile hak ihlallerine maruz kalıyor. Kadın insan hakları savunucuları sıklıkla tehdit ediliyor, yıldırımalar ve saldırılara maruz kalıyor ve hatta bazen cinsiyet eşitliği için verdikleri mücadelenin karşılığını canlarıyla ödüyor.

20 yıl önce Pekin'de Birleşmiş Milletler üye devletleri Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu'nu oluşturarak **"kadın haklarının insan hakları olduğunu"** teyit etti ve kadın hakları alanında önemli adımlar atıldı. Üye devletler **"tüm insanlığın çıkarı adına dünyanın her yerindeki kadınlar için eşitlik, kalkınma ve barış hedeflerini daha da ileriye taşımaya kararlı olduklarını"** taahhüt etti. Fakat bugün hala devletler verdikleri sözleri tutmuyor.

9-20 Mart 2015 arasında New York'ta gerçekleşen Kadının Statüsü Komisyonu'nun 59. Oturumu'nda, yani Pekin'de imzalanan Eylem Planı'nın 20. yıldönümünde, üye devletlerin dünyanın hiçbir ülkesinde cinsiyet eşitliğinin ve kadın haklarının güçlendirilmesinin sağlanmadığını kabul etmesine

rağmen, ilk gün imzalanan politik deklarasyon kadının insan haklarının korunmasının önemi tanımakta başarısız kaldı ve somut taahhütler getirmede.

Türkiye de dahil olmak üzere bütün üye devletlere Pekin konferansının sadece vaatler ve beyanatlardan ibaret olmadığını, gerçek ve somut adımlar atılmasının önemini sürekli hatırlatmamız gerekmektedir. Biz de Uluslararası Af Örgütü olarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Aşenur İslam'a kadınlara ve kız çocuklarına karşı şiddetin önlenmesi ve tüm toplumsal cinsiyet temelli şiddet vakalarında soruşturma ve adli işlem başlatıldığını güvence altına alınması taleplerimizi yazılı olarak ilettik.

AİHM Kararı: "Türkiye özel hayata saygı hakkını ihlal ediyor"

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Y.Y. v. Türkiye kararında, transların cinsiyet geçiş ameliyatı yapılabilmesi için üreme yeteneğinden sürekli biçimde yoksun olması şartının özel hayata saygı hakkını (Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 8. Maddesi) ihlal ettiğine karar verdi. Bu karar Türkiye'de ve tüm

Avrupa'da trans hakları için kazanılmış önemli bir adımdır.

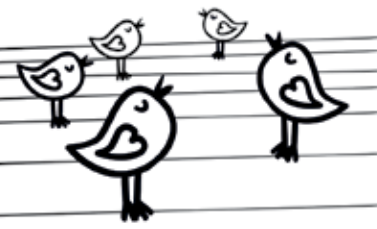
Cinsiyetini erkek olarak değiştirmek ve cinsiyet geçiş ameliyatı için izin almak isteyen trans erkek Y.Y., 2005'te mahkemeye başvurdu. Fakat üreme yeteneğinden yoksun olmadığı raporu üzerine mahkeme başvurusunu reddetti.

Türk Medeni Kanun'un 40. Maddesi uyarınca bir kişi sadece belirtilen şartları yerine getirdikten sonra cinsiyet geçiş ameliyatı olabilir. Bu şartlar arasında psikiyatrik teşhis konulması, evli olmaması, 18 yaşını doldurmuş olması ve üreme yeteneğinden sürekli biçimde yoksun olması yer alıyor.

Bu karar cinsiyet geçiş ameliyatı olmak için kısırlaştırma şartının Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne aykırı bulunduğu ilk dava olarak büyük önem taşıyor. Uluslararası Af Örgütü bu karar ile birlikte tüm devletlere çağrısını tekrar ediyor: Transların yasal olarak tanınması için insanlık dışı ve aşağılayıcı muamelelere maruz kalmadan sağlık haklarına erişimleri sağlanmalıdır, özel hayatlarına saygı duyulmalıdır ve zorunlu tıbbi müdahale şartları olmadan çabuk, şeffaf ve erişilebilir yöntemlerle trans hakları korunmalıdır.

BENİM BEDENİM : BENİM HAKLARIM MANİFESTO

**BİZ KADINLAR
AÇIKLIYORUZ!**

1

Cinsiyet kimliğimiz, cinsel yönelimimiz ve medeni durumumuz ne olursa olsun rızaya dayalı cinsel ilişki asla suç değildir!

2

Kürtaj olmak ya da birine bu konuda yardımcı olmak bizi suçlu yapmaz!

3

Herkes için pahalı olmayan, güvenli ve kaliteli sağlık hizmetlerine ve doğum kontrol yöntemlerine erişim bir lüks değil, insan hakkıdır.

4

Bilimsel verilere dayalı cinsellik eğitime ve ilişkiler hakkında her türlü danışmanlık hizmetine erişim herkesin eşit hakkıdır!

5

Taciz, tecavüz ve her türlü şiddetten uzak, özgür yaşama hakkına sahibiz.

6

Bedenlerimizi ve hayatlarımızı etkileyen tüm politikalar, kanunlar ve programlar üzerine sözümüzü söyleme hakkımız var!

7

Cinsellikle ilgili kararlarımız ve üreme haklarımız reddedildiğinde bunu raporlamak, incelenmesini sağlamak ve adaletin yerini bulacağına inanmak hakkımızdır!

amnesty.org.tr
acileylem.org.tr
bit.ly/aforgutu
twitter.com/aforgutu
[#MyBodyMyRights](https://www.facebook.com/MyBodyMyRights)

**ULUSLARARASI
AF ÖRGÜTÜ**

Lütfillah Tacik... Sahipsiz ölü çocuk!

Av. Mahmut KAÇAN

Her şey müvekkilim olan bir Afgan sığınmacı ailenin idari gözetime alınmaları ve bu süreçte kendilerine sunduğum hukuki yardımla başladı.

Genç karı koca ve henüz 10 aylık bebekleri Van Geri Gönderme Merkezinde buldukları idari gözetimden salıverilmeleri ile can havliyle ofisime gelerek gözetimde buldukları sırada polis bir Afgan çocuğu dayakla öldürdüğünü haber vermeleri üzerine Van Cumhuriyet Başsavcılığı'nda yaptığımız kısa bir araştırma ile soruşturma dosyasından haberdar olduk.

Henüz kabank hale gelmemiş incecik soruşturma dosyası üzerinde yaptığımız yüzeysel bir incelemede müteveffa çocuğun da adını öğrenmiş olduk. Lütfillah Tacik. 01.01.1997 Faryab/ Afganistan doğumlu.

Lütfillah 16.05.2014 tarihinde Türkiye'ye Iğdır ili Aralık ilçesinden yasa dışı yollardan giriş yaptıktan bir süre sonra yanındaki 20 kişi ile birlikte jandarma tarafından yakalanıyor. Yakalananlar arasında çocuğun kuzeni olan Seydat Tacik de var. Jandarma copy-paste ifadelerini aldıktan sonra Iğdır Yabancılar Şube'ye teslim ediyor bu grubu. Haklarında 17.05.2014 tarihinde idari gözetim kararı veriliyor. Daha sonra İçişleri Bakanlığı Göç İdaresi Genel Müdürlüğü (GİGEM) bir yazı ile aralarında Lütfillah'ın da olduğu Iğdır Yabancılar Şubesi'nde tutulan 35 kişinin Van Geri Gönderme Merkezine gönderilmesine karar veriyor ve bu 35 kişi Van'a 23.05.2014 tarihinde getirilerek merkeze teslim ediliyor. Bu süre içinde alınan darp-cebir raporlarında Lütfillah'ta herhangi bir darp cebir izine rastlanmadığına dair iki adet de sağlık raporu var.

26.05.2014 tarihinde Lütfillah Tacik, Geri Gönderme Merkezinde tutulan diğer altı çocukla birlikte Van Geri Gönderme Merkezindeki polisler tarafından Van Aile ve Sosyal Politikalar İl Müdürlüğü'ne bağlı Çocuk ve Gençlik Merkezi'ne sınır dışı işlemleri sonuçlanıncaya kadar muhafaza edilmeleri için teslim ediliyorlar.

27.05.2014 tarihinde Yabancılar Şube Polisi kısa adı ÇOGEM olan Çocuk ve Gençlik Merkezinde

barınan bu yedi çocuğu teslim alarak bulaşıcı hastalık ve yaş tespitlerinin yapılması amacıyla Geri Gönderme Merkezine getiriyor. Aynı gün yani 27.05.2014 tarihinde saat 09.00 sularında polis memurlarından biri Lütfillah Tacik'i yanına çağırarak neden kendisi hakkında ve yaşı hakkında yalan beyanda bulunduğunu sorarak tokat ve yumruk atıyor. Bu şekilde darp edilen çocuk oturduğu yere geri dönerek yanındaki diğer çocuklara neler olduğunu anlatıyor ve bu sırada Lütfillah yarı baygın vaziyette başını sandalyeye koyar ve ağzından salya gelmeye başlar.

Hastaneye saat 11.00'de yani çocuk fenalaştığı saatten yaklaşık iki saat sonra götürülen Lütfillah Tacik yoğun bakımda üç gün kaldıktan sonra Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde 31.05.2014 tarihinde hayatını kaybetti.

01.06.2014 tarihinde yapılan Otopside saç deri altında çok sayıda iki santim çaplarında cilt altı kanama alanları olduğu, beyin ve beyincik kesitlerinde yaygın ağır ödemli kanama kesildiği tespiti yapılmış. Savcılık tarafından kesin ölüm nedenini belirlemek amacıyla kan örnekleri, göz sıvısı ve organ doku örnekleri Trabzon Adli Tıp Kurumu'na gönderilmiş ancak buradan verilen yanıtla ölüm nedeninin tespiti için İstanbul Adli Tıp Kurumu Birinci İhtisas Dairesi'nden görüş alınması tavsiye edildi.

Soruşturma dosyasında Lütfillah'ın ölümünden günümüze sistematik ve organize bir şekilde delil karartıldığı halde ve en önemlisi birçok somut kanıtla rağmen bu olaydan dolayı tek bir kamu görevlisi tutuklanmadı. Olayla ilgili idarenin yaptığı tek eylem Lütfillah'ı darp eden polis memurunun açığa alınmış olması. Bu polis memuru halen maaşının belli bir kısmını çalışmadan almaya devam etmekte üstelik savcılık tarafından ifadesi olaydan 73 gün sonra alınabildi. Soruşturma dosyasının bir örneği, daha ifadesi bile alınmadan şüpheli polise verilmişti.

Soruşturma dosyasında derinlikli bir inceleme yapmadan dahi cezasızlığa gidebilecek bir yoldan ilerlediğimizi söylemek mümkün. Olayın en önemli kanıtı olan ve Lütfillah ile tutulan altı çocuk tüm taleplerimize rağmen koruma altına alınmadı, sığınma talepleri işleme alınmadı ve yaklaşık

iki ay içerisinde bu çocuklarla birlikte Lütfillah Tacik'in geri gönderme merkezinde tutulan kuzeni ortadan kayboldu. Bu çocuklar savcılıkta yapılan teşhis işlemlerinin tamamında şüpheli polis memurunu teşhis etmişti ve olaya ilişkin görgüye dayalı ifadeler vermişlerdi.

Tanık çocuklardan olaydan hemen sonra Çocuk Şubesi polislerince el yazısı ile gerçeğe aykırı ifadeler alınarak "Van'a geldiğimiz gündün beri kimseden baskı ve şiddet görmedik. Bizlere çok iyi baktılar" şeklinde ifadeler alındı.

Van Geri Gönderme Merkezi'nin olay günü ve saatinde olay yerini gören kameraların kayıt cihazında görüntü alınmadığı ve cihazda tarih ve saatin yanlış olduğu, diğer kameraların çalıştığı tespiti yapıldıktan sonra yaptırılan bilirkişi incelemesinde el konulan üç adet hard diskte binlerce görüntü olduğu tespit edilerek olay tarihine ait görüntü bulunmadığı tespiti yapıldı.

Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne ait kamera kayıtlarının, görevli üç polis tarafından tahrif edildiği müfettiş raporuyla açığa çıktı ve yine aynı müfettişler tarafından Lütfillah'ın hastaneye geç götürüldüğü tespiti yapıldı.

En son olarak İstanbul Adli Tıp Kurumu Birinci İhtisas Dairesi tarafından hazırlanan rapora göre iddia edildiği üzere yüze tokat vurmanın kabulü halinde de bu durumun kişide beyin kanaması gelişmesine etkisinin olabileceği yönünde görüş bildirildi.

Özellikle Uluslararası Af Örgütü'nün başlattığı Acil Eylem çağrısının soruşturma dosyası üzerinde ciddi bir baskı oluşturduğunu görmek mümkün. Cezasızlığa giden soruşturmanın bu baskının sonucunda bir davaya dönüşeceği çok açık. Yakın bir tarihte bunun sonuçlarını hep birlikte görebileceğimizi umut ediyorum. Bu vakanın Festus Okey davası ile başlayan gözaltında hayatını kaybeden veya işkence ile kötü muameleye maruz kalan göçmen, sığınmacı ve mültecilere yönelik cezasızlık politikasını teşhir etmesi için önemli bir dava olduğunu düşünüyorum ve başta Uluslararası Af Örgütü olmak üzere, insan hakları örgütleri ile insan hakları aktivistlerinin davaya ilgisini eksik etmemesini diliyorum.

Basında ifade özgürlüğü için revizyonlar...

Minicik bir yarayı nasıl da büyültmüşsünüz :) Lütfen düzeltin.

Alnına ne olmuş pek anlamadık. Düşmüş mü? Saasını da düzeltir misiniz?

Bunu görmemiş olalım!

Olması gerektiği gibi - yani daha mutlu, daha sakin, halinden memnun- bir şekilde bakabilir mi?

Gören de yere düştü falan sanacak, temizler misiniz o tozları?

Eli çarpmış bardak kırılmış olabilir, konuyla ne ilgisi var anlamadık. Kaldırın lütfen.

Yazarken göstermeyelim milleti özendirmesin. Ya da şu kalemi değiştirin doğru dürüst yazsın.

Tamam ifade özgürlüğü falan anıyoruz da... Bunlar nasıl ifadeler?!

Bak bir de örgüt mörğüt diyorlar, silin şunu da.

Kaldıralım lütfen tweet falan atıyor sonra.

Logoyu iyice küçültelim. Hatta kaldırın gitsin.

Burada ne yaptınız? Saldırıya uğramış gibi görünüyor ki öyle bir durum olmadığı malum. Silelim.

Bunların ucu fazla sivri, herkese dokunabilir. Düzeltin.

Türkiye'de ifade ve basın özgürlüğü hakkı ciddi bir şekilde kısıtlanıyor. Gazeteciler sadece mesleklerini icra ettikleri için kovuşturulmaya uğruyor ve hapis cezası alıyorlar. Polis şiddetine uğruyor ve sansürleniyorlar. İfade ve basın özgürlüğü bir insan hakkıdır. Hakkınıza sahip çıkın.

İFADE ÖZGÜRLÜĞÜNÜN ÖNÜNDEKİ ENGELLERİ KALDIRIN!

www.amnesty.org.tr

Uluslararası Af Örgütü raporlarına dayanmaktadır.

ULUSLARARASI AF ÖRGÜTÜ

“SİZ HARİKA İNSANLARSINIZ!”

2014 yılının son aylarına yine “Haklar için Yaz!” kampanyamız damgasını vurdu. Dünyanın en büyük insan hakları hareketi olan “Haklar için Yaz!” kampanyamız boyunca insan hakları mağdurları için yetkilileri mektup ve imza yağmuruna tuttuk. Mağdurlara mektup ve e-posta yollayarak onlara yanlarında olduğumuzu gösterdik. Dünya genelinde ondan fazla birey için toplamda milyonlarca mektup ve imza toplandı. Türkiye’de aktivistlerimiz ABD’nin insan hakları ihlallerini ortaya çıkardığı için hapis cezası alan Chelsea Manning ve Norveç hükümetinin zorunlu tıbbi uygulamalar olmadan cinsiyetini resmen tanımadığı John Jeanette için kampanyalar yürüttü. Chelsea ve John Jeanette, yazdığımız mektupların, e-postaların ve mesajların onlar için ne anlama geldiğini anlattı.

İNSAN HAKLARI İÇİN 3.245.565 EYLEM GERÇEKLEŞTİRDİK!

HAKLAR İÇİN YAZ!
ULUSLARARASI AF ÖRGÜTÜ

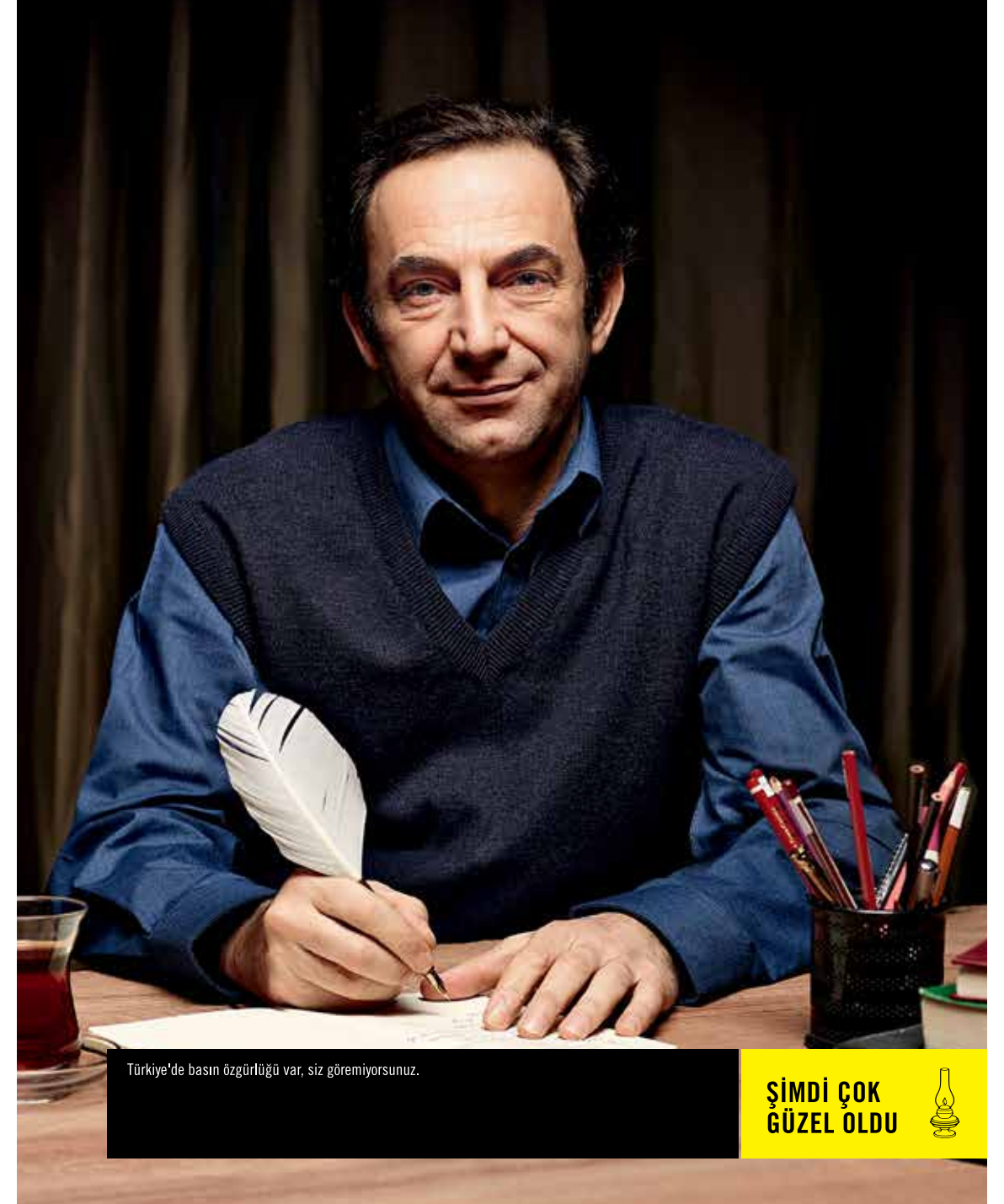
TEŞEKKÜRLER

NANCY HOLLANDER, CHELSEA MANNING’İN AVUKATI

“Chelsea, Uluslararası Af Örgütü’nden ve destekçilerinden gelen inanılmaz destek nedeniyle çok mutlu. Ona on binlerce kart ve mektup gönderen herkese teşekkür etmek istiyorum. Dünya’nın her yerinden insanların ona destek olduğunu ve onun cezaevinden çıkmasını istediğini bilmek kendisini cesaretlendiriyor. Chelsea ve ben, onun adına eylemler organize eden Uluslararası Af Örgütü’ne ve bunun olmasını sağlayan bütün iyi insanlara teşekkür ediyoruz. Gerçekten minnettarız.”

JOHN JEANETTE SOLSTAD REMØ, NORVEÇLİ TRANS AKTİVİST

Bir yıl önce, trans bireylerin “cinsiyetin resmen tanınması” konusunda çektikleri sıkıntının bu kadar büyük bir ilgiyle karşılanacağını hayal bile edemezdim. Dünyanın dört bir tarafından insanların bu büyük, harika ve sıcak desteğini hissetmek benim gündelik hayatımda inanılmaz bir değişiklik yarattı. Umarım dünyanın her yerindeki trans bireyler için de yaratmıştır. Haklar için Yaz kampanyası sırasında olabilecekler için kendimi bir şekilde hazırlamıştım ama bu büyük destek gerçekten çok kuvvetli. Çok sayıda kişisel mektup, çok sayıda sıcak ve cesaretlendirici kelime, çizim ve kart... Dürüst olmam gerekirse, son zamanlarda gözlerim daha çok yaşıyor. Uluslararası Af Örgütü’ndeki tüm destekçi arkadaşlarıma: Minnettarlığımı anlatmak için hepinizle tanışmak istiyorum. Sizler harika insanlarsınız. Kesinlikle şahanesiniz! Siz, ben dahil pek çok kişiye, daha iyi bir gelecek için umut veriyorsunuz. İnsan haklarının, insan onurunun, eşitliğin ve refahın korunduğu ve geliştirildiği bir gelecek... Yaptıklarınız sayesinde gelecek nesillerin daha iyi hayatları olacağına inanıyorum. Haklar için Yaz kampanyasının ihtiyacımız olan değişimi gerçekleştireceğine yürekten inanıyorum. Norveç hükümeti ne olduğunu anlamış gibi görünüyor. Sağlık Direktörlüğü’nde çalışan uzman bir gruba ek olarak, dört bakanlık tarafından oluşturulan bir grup daha Norveç’te “cinsiyetin resmen tanınması” için çalışmak üzere bir araya getirildi. Bir bakan “Bir şeyler yapılmalı” dedi. Bu “bir şeyler”in ne olduğu hala açıklanmadı. 2015 yılında bir cevap almayı umut ediyoruz. Fakat, Arjantin ve Danimarka’daki yasal düzenlemelerden daha azını asla kabul edemem. Bunun Uluslararası Af Örgütü’nün desteğiyle ile gerçekleşeceğini umuyorum. Ne kadar güzel bir başarı hikayesi olur bu ve Norveç, insan haklarının ciddiye alınması için ne kadar önemli bir mesaj yollamış olur dünyanın geri kalanına. Sadece bunun hakkında konuşarak değil, bunun gerçek olmasını sağlayarak!

Türkiye’de basın özgürlüğü var, siz göremiyorsunuz.

ŞİMDİ ÇOK GÜZEL OLDU

Türkiye'de geçen yıl neler olup bitti ne kadar biliyorsunuz?

Uluslararası Af Örgütü 25 Şubat'ta yıllık raporunu açıkladı. İnsan hakları hem dünya çapında hem Türkiye'de bazı olumlu gelişmelere rağmen kötüye gidiyor. Türkiye'de son bir yıl içinde olanlar hakkında ne kadar bilginiz var? (Bu testte göreceğiniz sorular Aralık 2014 sonuna kadar olan bir buçuk yıla yakın süreyi kapsayan rapordaki bilgilerden oluşturuldu.)

Testin sonuçlarını öğrenmek için: bit.ly/TurkiyedeNelerOldu
Ya da QR Kodu okutun!

1

1 Mayıs'ta, sendikacılar ve başka grupların, 1 Mayıs gösterilerinde Taksim Meydanı'na yürümesini engellemek için kaç polis ve TOMA kullanıldı?

- 50.000 polis ve 100 TOMA
- 35.000 polis ve 50 TOMA
- 10.000 polis ve 500 TOMA
- 75.000 polis ve 80 TOMA

2

Ekim'de, İslam Devleti adlı silahlı grup, Irak'ta Türkiye'nin Musul Başkonsolosluğu'ndan rehlin aldığı kaç kişiyi üç ayın sonunda serbest bıraktı?

- 11
- 46
- 49
- 34

5

3.6.13'te İstanbul'da bir Gezi Parkı eylemi yakınında dövülüp ateşe atılan, gözünü kaybeden, yanık ve kırıkları olan Hakan Yaman kaç ameliyat geçirdi?

- 2
- 4
- 6
- 3

6

17 Aralık 2013'te ortaya çıkan ve Recep Tayyip Erdoğan'ın yakın çevresinde olduğu iddia edilen yolsuzluğa yönelik ceza soruşturmasının akıbeti nedir?

- 18 Ekim 2014'te savcılar tarafından resmi olarak kapatıldı
- Ocak 2015'te Jandarma soruşturmasına el koyuldu
- Hala devam ediyor
- Herhangi bir akıbeti yok

3

2014 sonuna gelindiğinde namus cinayeti olduğu düşünülen eşcinsel Ahmet Yıldız cinayeti davasında son durum nedir?

- Tek şüpheli olan babası yakalandı, davası sürüyor.
- Tek şüpheli olan babası yakalandı, 12 yıl hapis cezasına mahkum edildi.
- Tek şüpheli olan babası haksız yalanlamış.
- Tek şüpheli olan babası suçsuz olarak absel oldu.

4

Hükümetin tahminlerine göre Ocak'ta 700.000 olan ülkedeki Suriyeli mülteci sayısı yılın sonunda ne kadardı?

- 300.000
- 2 milyon
- 1,8 milyon
- 950.000

7

Sirt'te Kobane protestosu sırasında ölen Davut Naz'ın ailesi oğullarında kaç kurşun yarası olduğunu söyledi?

- Hiç yoktu
- 1
- 3
- 1

8

Ekim'de bir askeri mahkeme 56 yaşındaki vicdani retçi Ali Fikri Işık'ı üç kere yoklama kaçağı olduğu için ne kadarlık bir cezaya mahkum etti?

- 2 ay hapis veya 1.000 Lira
- 25 ay hapis veya 15.200 Lira
- 11 ay hapis ve 20.000 Lira
- 12 ay hapis ve 11.000 Lira

Uluslararası Af Örgütü Kampanyalar ve Savunucuk Direktörü Ruhaf Sena Akşener, 'cumhurbaşkanına hakaret' suçlamasıyla tutuksuz yargılanan ÖDP PM üyesi Onur Kılıç ile ilgili BirGün gazetesinden Gülşen Candemir'e 8 Mart 2015'te yayımlanan bir röportaj verdi.

Öncelikle Uluslararası Af Örgütü için Onur Kılıç davasının önemi nedir?

Bildiğiniz gibi Onur Kılıç, okullarda okutulan zorunlu din derslerine karşı 11 Ocak'ta yapılan bir eyleme katıldığı sırada attığı bir slogan sebebiyle "Cumhurbaşkanına hakaret suçu"ndan 12 Şubat'ta tutuklandı ve cezaevine gönderildi. Takip eden süreçte, Adalet Bakanı, Türk Ceza Kanunu'nun 299. Maddesi'nde suç olarak düzenlenen "Cumhurbaşkanına hakaret suçu" kapsamında dava açılabilmesi için gerekli izni verdi. Onur Kılıç 26 Şubat'ta tahliye oldu ancak adil olmayan bir yargılanmayla karşı karşıya kalacak.

Onur Kılıç hakkında açılan davayı, aslında daha büyük bir resmin parçası olarak değerlendirmek gerekiyor. Özellikle son dönemde, ifade özgürlüğü hakkının kullanımının önünde engel oluşturacak şekilde, benzer davalarla sıklıkla karşılaşılıyor. Son üç ay içerisinde, ulaşabildiğimiz bilgilere göre, 130'dan fazla kişi ile ilgili TCK 299. Madde'den işlem yapıldı. Bu gerçekten oldukça yüksek ve kaygı verici bir rakam.

TCK'nin 299. Maddesi uyarınca yürütülen kovuşturmanın Türkiye'nin de taraf olduğu ve ifade özgürlüğünü koruyan Uluslararası Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi'nin 19. Maddesi'ni ve İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi'nin 10. Maddesi'ni ihlal ettiğine inanıyoruz. Dolayısıyla, sadece Onur Kılıç için değil bu madde sebebiyle kovuşturmaya tabi tutulan herkes için, yetkilileri bu madde altında yürütülen bütün kovuşturmaları düşürmeye ve bu maddeyi yasadan çıkartmaya çağırдық.

Uluslararası Af Örgütü, Onur Kılıç tutuklandıktan sonra başlattığı kampanyayı şimdi imza kampanyası ile sürdürüyor. Adalet Bakanlığı'na yaptığımız başvuru olumsuz sonuçlansa da Onur Kılıç, bu baskılardan sonra serbest bırakıldı.

İmza kampanyanızdan da bir beraat bekliyor musunuz?

Sizin de belirttiğiniz gibi, Onur Kılıç'ın tutuklanmasını takip eden süreçte öncelikle Adalet Bakanlığı'na yönelik bir acil eylem kampanyamız olmuştur. Buradaki taleplerimiz Onur Kılıç'ın derhal ve koşulsuz olarak serbest bırakılması ve Adalet Bakanı'nin Kılıç'ın kovuşturmasına onay vermemesiydi.

Kovuşturmaya Adalet Bakanı tarafından onay verilmesinden sonra, kampanyamızın taleplerini değiştirdik ve savcıyı Onur Kılıç hakkındaki davayı düşürmeye, yetkilileri de düşüncelerini barışçıl yollarla ifade eden kişileri TCK'nin 299. Maddesi uyarınca gözaltına almaya ve haklarında soruşturma açmaya son vermeye çağırдық.

Öncelikle TCK 299. Maddesi'nin uluslararası sözleşmelere aykırı olması, bu madde üzerinden yürütülecek olan kovuşturmanın zaten adil olmayan bir yargılanmayla sonuçlanmasının ana nedenlerinden. Dolayısıyla, bizim talebimiz, aslında zaten hiç yapılmaması gereken bu yargılanmanın ve kovuşturmanın düşürülmesi. Bunun yanında da elbette bireylerin fikirlerini barışçıl bir şekilde ifade edebilmesi için 299. Madde altındaki tüm tutuklamaların ve kovuşturmaların sona erdirilmesi çağrımızı yineliyoruz.

Onur Kılıç için yürüttüğünüz imza kampanyasında

İmzacı sayısı şu an kaç oldu?

Kampanyamızda Türkiye'den şu ana kadar yaklaşık 3.000 imzayı yetkililere ilettik. Önümüzdeki günlerde uluslararası hareketimizin de katkısıyla, dünya çapından da acil eyleme destek verilecek.

Uluslararası Af Örgütü, bu ve benzeri yöndeki davalara baktığında Türkiye'deki ifade özgürlüğünü hangi noktada değerlendiriyor.

Ne yazık ki, Türkiye'de ifade özgürlüğü hakkı ile ilgili çok olumlu konuşmak mümkün değil. Türkiye'de ifade özgürlüğünün tehdit altında olduğunu 2013 ve daha sonraki yıllarda yayımladığımız üç raporla açık şekilde belgelemiş ve önerilerimizle eleştirilerimizi dile getirmiştik. Her yıl siyasi aktivistler, insan hakları savunucuları, gazeteciler, avukatlar ve diğerleri aleyhinde hukuku istismar eden yüzlerce kovuşturma açılıyor. Bu kovuşturmalar bugün Türkiye'nin en köklü insan hakları sorunlarından biri haline gelmiş durumda.

Bu noktada şunu vurgulamak gerekli ki, bu tür davalar çoğunlukla, devleti eleştiren veya hassas meseleler hakkında resmi görüşün aksi fikirler ifade eden kişiler aleyhinde açılıyor.

Benzer konuda açılmış davalarda sanıklar büyük oranda beraat etti ve mahkemeler hakaret değil ifade özgürlüğü çerçevesinde konuyu ele aldılar. Bu davadan da bir beraat bekliyor musunuz?

Daha önce de belirttiğim gibi, Uluslararası Af Örgütü olarak aslında barışçıl ifade özgürlüğü hakkının herkes tarafından kullanılabilmesini, bu tip yargılamaların hiç yapılmaması gerektiğini, bu madde altındaki kovuşturmaların düşmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Siyaset yapan bir kişinin kendi siyasetinden olmayan ve iktidardaki birine eleştiri getirmesi elbette doğal bir durum. Türkiye'de bu eleştiri Başbakanı veya Cumhurbaşkanı yapıyorsa bu kapsamda değerlendirilmiyor ve hakaret suçu sayılıyor. Bu durum çelişki değil midir?

Olaya insan hakları ve ifade özgürlüğü perspektifinden bakarsak, barışçıl düşüncelerini ifade eden bireylerle karşı bu tarz kovuşturmalar yürütülmesi, tutuklamaların gerçekleştirilmesi, üstelik uluslararası yasalarla çelişen maddeler

uyarınca bunların gerçekleştirilmesi kabul edilemez.

Bildiğiniz gibi, ifade özgürlüğü hakkı, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 10. Maddesi ve Medeni ve Siyasi Haklar Uluslararası Sözleşmesi'nin 19. Maddesi ile güvence altına alınmıştır. Türkiye her iki sözleşmeye de taraf olan devletlerden biri. Devletlerin, taraf olduğu uluslararası sözleşmelere uygun davranma yükümlülüğü, gerektiği durumlarda bu sözleşmeler uyarınca yasal değişiklikler yapması gerekliliği var. Bu çok açık.

Yukarıda belirtilen sözleşmelerin yanı sıra, Medeni ve Siyasi Haklar Uluslararası Sözleşmesi'nin uygulanmasını izleyen BM İnsan Hakları Komitesi de, 34 numaralı Genel Yorum'unda devlet ve hükümet başkanları gibi en üst siyasi konumda herkesin meşru olarak eleştiriye ve siyasi muhalefete tabi olması gerektiğini açıkça belirtiyor.

Bütün bunlara bakıldığında, baştan beri talep ettiğimiz gibi, bu tarz durumların ifade özgürlüğü açısından değerlendirilmesi şart.

Türkiye'de sayıları artan oranda, ifade özgürlüğünü kısıtlayan ve toplumu baskı altına alan davalar var. Bu davaların iktidar karşıtlarını sindirme aracına dönüştüğü yönünde eleştiriler var. Bu eleştiri ve tespitleri nasıl yorumluyorsunuz?

Son iki yılda yayınladığımız ve ifade özgürlüğünü odak alan üç raporumuzda da bu tespiti doğrulayacak verilerle karşılaştık. Bu noktada şunu açıkça söyleyebiliriz ki, bu tür davalar çoğunlukla, devleti eleştiren veya hassas meseleler hakkında resmi görüşün aksi fikirlerini ifade eden kişiler aleyhinde açılıyor. Ayrıca, bir an önce değiştirilmesi ya da kaldırılması gereken özünde sorunlu birçok yasa da, kamu görevlilerini meşru eleştirilerden korumak adına, kamuoyunda tartışmalı konular hakkında ifade edilen muhalif görüşleri kovuşturmak yönünde kullanılmaya devam ediyor. Son yıllarda görülen en olumsuz gelişme, siyasi konuşmalar, eleştirel yazılar, gösterilere katılım ve yasal siyasi grup ve örgütlerle bağlantı da dahil olmak üzere, meşru eylemleri -ifade, örgütlenme ve toplanma özgürlüğü hakları ihlal edilerek- kovuşturmak için

terörle mücadele yasalarının keyfi kullanımındaki yükselen artış oldu. Bu konuyla ilgili verilerimizi raporlarımızda görmemiz mümkün. Bu tespiti oldukça kaygı verici buluyoruz.

Uluslararası Af Örgütü nasıl bir örgütlenmedir ve çalışmaları arasında neler var. Faaliyetlerinizden bahsedebilir misiniz?

Uluslararası Af Örgütü, herkesin insan haklarına erişebildiği bir dünya için kampanyalar düzenleyen yedi milyondan fazla kişinin oluşturduğu küresel bir insan hakları hareketidir. Dünya üzerinde 150'den fazla ülke ve bölgede örgütlüdür. Her insanın İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi tarafından kabul edilen insan haklarına ve diğer tüm uluslararası insan hakları standartlarına erişebilmesi için çalışmalar yürütür.

Uluslararası Af Örgütü'nün misyonu, medeni, siyasi, sosyal, kültürel ve ekonomik olmak üzere tüm insan haklarına yönelik ciddi ihlalleri önlemek ve engellemek için araştırma yapmak ve eyleme geçmektir. İfade ve örgütlenme özgürlüğünden fiziksel ve zihinsel bütünlüğe, ayrımcılığın önlenmesinden barınma hakkına kadar tüm haklar ayrılmaz bir bütündür. Uluslararası Af Örgütü'nün gelirlerinin büyük çoğunluğunu üyelik gelirleri ve bağışlar oluşturur. Hükümetlerden, araştırmalar ve insan hakları ihlallerine yönelik yürütülen kampanyalar için hiçbir fon talep ya da kabul edilmez, hükümetlerden, siyasi ideolojilerden, ekonomik çıkarılardan ve dinlerden bağımsızdır.

Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi, 2002 yılından bu yana Türkiye'de faaliyet yürütmektedir. Gerek uluslararası düzeyde gerekse Türkiye'de, özellikle ifade özgürlüğü, toplanma hakkı, cezasızlık, LGBTİ hakları, vicdani ret hakkı konularında kampanyalar, acil eylemler ve lobi çalışmaları yapmaktadır.

Etkinlikler

NEFRETE İNAT YAŞASIN HAYAT!

17 Kasım Nefret Suçu Mağduru Trans Bireyleri Anma Haftası'nda aktivistlerimiz sokaktaydı. Edirne'deki aktivistlerimiz mumları ve dövizleriyle gerçekleştirdikleri anma eylemi öncesinde Pembe Hayat Derneği ile birlikte "Medyada LGBTİ Bireylere Yönelik Nefret Söylemleri ve Toplumsal Cinsiyet Temelli Şiddet" konulu bir panel düzenledi. İstanbul'daki aktivistlerimiz ise 20 Kasım'da İstanbul LGTT'nin Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirdiği mumlu anma etkinliğine dövizleri ve mumlarıyla birlikte katıldı. Mesajımız açıktı: Nefrete İnat, Yaşasın Hayat! Transfobi ve Homofobiye Son!

ADALETİN BU MU DÜNYA?

İzmir'deki aktivistlerimiz 6 Aralık'ta Fransız Kültür Merkezi'nde "Adaletin Bu Mu Dünya?" başlıklı bir panel düzenledi. Gazeteci İsmail Saymaz, Avukat Gürkan Korkmaz ve Yard. Doç. Dr. Öznur Sevdiren (Uludağ Üniversitesi Hukuk Fakültesi) panelin konuklarıydı. Kampanyalar ve Savunuculuk Direktörümüz Ruhata Sena Akşener de konuşmacı olarak panele katıldı. Panel sırasında aktivistlerimiz stant açarak Haklar için Yaz kampanyamız kapsamında imza topladı. Foto: adaletin bu mu dünya

İNSAN HAKLARI GÜNÜ ETKİNLİKLERİMİZ

10 Aralık İnsan Hakları Günü'nde bu yıl üç ilde etkinlikler düzenledik. Aktivistlerimiz İstanbul'da bir tanışma ve mektup yazma etkinliği düzenlediler. Haklar için Yaz kampanyamız bağlamında haklarında kampanya yürüttüğümüz Chelsea Manning, Paraskevi Kokoni ve John Jeanette ile birlikte Hakan Yaman için imza topladılar ve dayanışma mektupları yazdılar. Ankara'da yönetmenliğini Nesli Çölgeçen'in yaptığı 2009 yapımı "Denizden Gelen"

filmünün gösterimini gerçekleştirdiler. Film, eski bir polis, doğduğu ülkeden uzakta bir çocuk ve bir hemşirenin Dalyan'da keşif yollarını ve dünya genelinde en büyük insan hakları sorunlarından biri olan "göç" konusunu ele alıyordu. İzmir'deki aktivistlerimizin desteğiyle 13 Aralık'ta, Sanata ve Eğitime Destek Derneği'nin düzenlediği İnsan Hakları ve Demokrasi Haftası belgesel film gösterimleri kapsamında, Ayvalık'ta "Benim Çocuğum" filminin gösterimi yapıldı. Gösterimin ardından LİSTAG (Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Trans, Interseks Bireylerin Aileleri ve Yakınları Grubu)'dan Sema Yakar'ın katılımıyla bir söyleşi düzenlendi.

KORE BİZE GAZ VERME!

Kore Cumhuriyeti'nden Türkiye'ye yaklaşık 1,9 milyon biber gazı kartuşu ve gaz bombası transferinin yapılacağı bilgisinin Aralık ayında Uluslararası Af Örgütü'ne ulaşmasının ardından 30 Aralık tarihinde "Kore Bize Gaz Verme" sloganı ile bir imza kampanyası başlattık. İmza kampanyamıza Türkiye genelinde farklı alanlarda faaliyet gösteren aralarında sivil toplum örgütleri ve meslek örgütlerinin de bulunduğu 32 kurum kampanyamıza destek verdi. 16 Ocak'ta Ankara'da Güney Kore Büyükelçiliği önünde diğer örgütlerden temsilcilerin de katılımıyla bir eylem düzenledik ve yaklaşık 30 bin imzayı yetkililere teslim ettik. Uluslararası Af Örgütü, transferin durumuyla ilgili araştırmalarına devam etmektedir.

MUŞ'TA İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ KONFERANSI

Muş'taki aktivistlerimizin desteğiyle, 11 Şubat'ta, direktörümüz Murat Çekiç ile birlikte Vartinis Davası Avukatı Kadir Karaçelik'in ve İHD Muş Şubesi Başkanı Tarık Güneş'in konuşmacılar olarak yer aldığı "İfade Özgürlüğü ve İç Güvenlik Paketi" konferansı düzenledik. Katılımın yoğun olduğu konferans sonrasında acil eylem vakalarımızdan Saman Nasim ve Raif Bedevi için imza topladık. Şubat ayında Meclis'te görüşülmeye başlanan "İç Güvenlik Paketi" yasalarsa keyfi gözaltılar, polislin ateşli silahları ölçsüz kullanımı ve siyasi kovuşturmalarda artış yaşanması ihtimali de dahil insan haklarını tehdit eden birçok değişikliğe sebep olacak. Uluslararası Af Örgütü olarak çağrımız bu yasa tasarısının Meclis'ten çekilmesi ve böylesi geniş kapsamlı güvenlik önlemlerini yasalastırmadan önce kamuoyu görüşünü almak amacıyla anlamlı müzakerelerde bulunulmasıdır. **Bu konuda sürdürdüğümüz acil eylemimize www.icguvenlikpaketinehayir.org sitesinden ulaşabilirsiniz.**

LGBTİ HAKLARI İÇİN BİRLİKTE ÇALIŞIYORUZ

21-22 Şubat tarihlerinde aktivistlerimiz Fırat Doğan ve Tuğkan Gündoğdu Siyah Pembe Üçgen İzmir Derneği'nin yürüttüğü 'Yasal Eşitlik için Sivil Diyalog ve Mücadele Ağı' projesi kapsamında ortak çalışma toplantısına katıldı. 4 Aralık 2014'te ofisimizde yaptığımız toplantının devamı olan bu buluşma bütün ağ bileşenlerini Baki Koşar haftası süresince bir araya getirdi.

ACİL EYLEMLER

acileylem.org.tr

55 YAŞINDAKI ARUBİKA SÜLEYMANOVA SINIR DIŞI EDİLMESİN!

9 MART 2015

55 yaşındaki Çeçenistanlı Arubika Süleymanova sınır dışı edilebilir. Rusya'ya geri gönderilmesi durumunda işkence veya kötü muameleyle uğrama riskiyle karşı karşıya olan Süleymanova şeker hastası ve bir böbreğini kaybetti. Süleymanova, Rusya'da "terörizme kaynak sağlamak" ile suçlanıyor. Türkiye yetkililerinden talebimiz Süleymanova'nın Rusya'ya ya da kendisini Rusya'ya iade edebilecek üçüncü bir ülkeye gönderilmemesi. Acil eylemimiz devam ediyor.

İÇ GÜVENLİK PAKETİNE HAYIR!

23 ŞUBAT 2015

Şubat ayında Meclis'te görüşülmeye başlanan "İç Güvenlik Paketi" insan haklarını tehdit ediyor. Tasarı yasalarsa keyfi gözaltılar, polislin ateşli silahları ölçsüz kullanımı ve siyasi kovuşturmalarda artış yaşanması ihtimali de birçok değişikliğe sebep olacak. Yetkilileri yasa tasarısını derhal Meclis'teki görüşmelerden geri çekmeye çağırın acil eylemimiz devam ediyor. Çağrımıza Türkiye'den farklı sivil toplum örgütlerinin de desteğini aldık. Acil eylemimize www.icguvenlikpaketinehayir.org sitesinden ulaşabilirsiniz.

ONUR KILIÇ 'CUMHURBAŞKANINA HAKARET'TEN YARGILANIYOR

17 ŞUBAT 2015

Aktivist Onur Kılıç, Ocak ayındaki bir eylem sırasında 'cumhurbaşkanına hakaret' ettiği gerekçesiyle TCK'nın 299. maddesi uyarınca 13 Şubat'ta tutuklandı. 26 Şubat'ta tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılan Onur, suçlu bulunursa, dört yıla kadar hapis cezası alabilir. Bu tür kovuşturmalar, ifade özgürlüğü hakkını ihlal ediyor. Onur Kılıç hakkındaki dava düşürülmeli ve bu tür yargılamalara son verilmeli. Acil eylemimiz devam ediyor. Siz de ifade özgürlüğü için acil eylemimize destek verin.

SAMAN NASİM HER AN İNFAZ EDİLEBİLİR!

11 ŞUBAT 2015

İranlı Saman Nasim, 17 yaşındayken işlediği iddia edilen suçlar nedeniyle adil olmayan bir yargılama sonucunda ölüm cezasına mahkum edildi. Şu an 22 yaşında olan Saman'ın 19 Şubat'ta gerçekleştirilmesi planlanan infazı gerçekleştirilmedi. Uluslararası Af Örgütü Saman'ın Zencan Cezaevi'nde olduğunu düşünüyor. Saman hala infaz edilme riskiyle karşı karşıya. İran yetkililerini, Saman Nasim'in infazını durdurmaya çağırıyoruz. Mart ayı ortasında 15,774 imza toplamış olduğumuz acil eylemimiz devam ediyor.

RUSYA, LGBTİ AKTİVİSTİ ELENA KLİMOVA'YI RAHAT BIRAKMALI!

4 ŞUBAT 2015

LGBTİ gençleri desteklemeyi amaçlayan internet projesi "Çocuklar 404"ün kurucusu gazeteci Elena Klimova, "geleneksel olmayan cinsel ilişkilerin propagandasını" yapmaktan suçlu bulundu ve para cezasına mahkum edildi. Çocuklar 404 ise kapatılma tehlikesi altında. Rusya yetkililerini, Çocuklar 404 sitesi ile bağlantılı olarak Elena Klimova hakkında başlatılan soruşturmalara derhal son vermeye, "Eşcinsellik propagandası yasası"nı değiştirmeye ve Rusya'daki herkesin ifade, toplantı ve örgütlenme özgürlüklerini tamamen güvence altına almaya çağırıyoruz. Acil eylemimize katılın.

RAİF BEDEVİ'Yİ SERBEST BIRAKIN!

19 OCAK 2015

Raif Bedevi Mayıs 2014'te, "Suudi Arabistanlı Liberaller" adlı internet sitesini kurduğu ve İslam'a hakaret ettiği gerekçesiyle 10 yıl hapis ve 1000 kırbaç cezasına mahkum edildi. Raif, 9 Ocak'ta Cuma namazının hemen ardından bir otobüsten prangalı bir şekilde çıkarıldı ve Cidde'deki bir caminin meydanına getirildi. Kalabalığın ortasında 50 kez sırtından ve bacaklarından kırbaçlandı. Bedevi, o günden sonra bir daha kırbaçlanmadı. Ancak kırbaç cezası geçerliliğini koruyor ve Raif 10 yılını

cezaevinde geçirecek. Suudi Arabistan yetkililerini bu barbarca cezayı kaldırmaya ve düşünce mahkumunu serbest bırakmaya çağırıyoruz. Bu çağrımızı sokak eylemleri ile de dile getiriyoruz. İlk olarak 12 Mart'ta Suudi Arabistan Konsolosluğu önünde bir mumlu gece eylemi düzenledik.

VICDANI RETÇİ TUFANLI SERBEST BIRAKILMALI!

5 ARALIK 2014

Vicdani retçi Haluk Selam Tufanlı, Lefkoşa'daki askeri mahkeme tarafından, 2011 yılında bir günlük askeri eğitime katılmayı reddetmesi nedeniyle "seferberlik çağrısına uymamak"la suçlu bulundu. 4 Aralık'ta 10 gün hapis cezasına mahkum edilen Tufanlı'nın savunmasının temelini vicdani retçi olması oluşturdu. Hakim kararı okurken iç hukukta vicdani ret için yasal bir zemin olmadığından savunmayı göz önünde tutamayacağını belirtti. Kıbrıs yetkililerinden Tufanlı'nın serbest bırakılmasını ve vicdani reddin bir insan hakkı olarak tanınmasını talep ettik. Kampanyamız 12 Aralık'ta Tufanlı'nın serbest bırakılmasının ardından sonlandırıldı.

VICDANI RETÇİ ALİ FİKRİ IŞIK HAPSE GİRMEMELİ!

22 EKİM 2014

56 yaşındaki vicdani retçi Ali Fikri Işık'ın 5 Kasım'da Çorlu Askeri Mahkemesi'nin önüne çıkacağı haberinin üzerine 22 Ekim'de bir acil eylem başlattık. Işık hakkında üç ayrı 'firar' iddiasıyla 2.5 yıla kadar hapis cezası isteniyordu. Duruşmada Işık hakkında üç ayrı 'firar' iddiasıyla karar açıklanması bekleniyordu. Işık, 20 Ocak 1993'ten beri "asker kaçağı". Işık, 9 Haziran 2012 tarihinde yakalandığında militarizme karşı olduğunu ve savaşın içinde yer almayı reddettiğini açıklayarak vicdani reddini ilan etmişti. Talebimiz Ali Fikri Işık hakkındaki suçlamaların düşürülmesi ve vicdani reddin bir hak olarak tanınmasıydı. Duruşma sonrasında Ali Fikri Işık'a 25 ay hapis cezası verildi, cezası para cezasına çevrildi.

Sizi
Uluslararası Af Örgütü
adına insan hakları
ihlalleri konusunda
acil eyleme çağırıyorum.
acileylem.org.tr
adresinizi ziyaret edin,
bir mektup da
siz imzalayın.